

בָּא וְרָאָה, הַעוֹלָם הַעַלְיוֹן פָּתוּחַ
בֶּרְאָשׁוֹנָה בְּסֻוד שֵׁל הַיָּא,
וְכָל שְׂמַחֲתָמָלָא מִאוֹתָם הַשְׁבִּילִים
הַעַלְיוֹנִים וּמְאֵיר לְהָאֵיר,
מִתְחַפֵּשְׁת וּנְשַׁלְמָת וּנְעַשְ׀ית מֵ',
וְהַכְּלָבִיס בְּסֻוד אַחֲרָה.

הדריוןן של האות ר' ו' בסוד קדוש,
ההאות הזו, הועלם של מעלה,
הפשטת התפשטותה להאריך למיטה,
ויאotta התפשטותה היא בששה
אסדרדים, כלולים כאחד בחבור
אחד, זה כמו שזה וזה כמו שזה,
וכולם מתחברים עם אום
בפרטיותם שליהם באות הזו.

בהתפישות, פרט לגוף אחד.
ששה אדרדים, לא נראו
בדיוקן של אדם, שאף על פי שהם
הכל דיוון של וגו, מהתפשות,
כקשי מתחברים כאחד, פשוטים
שחורים כלולים, **שהרי**
צדדים כלולים, **שבשה** הרשם הוא היא
אדרדים כלולים כאחד, **וזה** והוא

סוד הסודות, לאוותם המתווננים בפרק ישרה, בדמיות האותיות, כאן באות הוו כלם בחיבור הזה, להראות שכלים קיימים בזמנים של הגוף, שהוא נוטל הפל. וכהוא עומדת כבבchapור אחד, הרי הוא מזמן לנוקבה, פושט ומתרפש מן הפל, והסוד של דיוון הגוף, דיוון של אדים. ובמשמעותם של אדים, ומצד זה ומצד זה מתחברות בגוף ההזה, שלא נראים רק הגוף בלבד,

ממשים שפָלַם כלולים בו.
מתי הם נראים ? בשעה שהאות
הזהו מתחפשת, ונקרעת אל"ף.
אנו, שפי הזרועות, זה מצד זה
וזה מצד זה, והגוף עומד בינויהם
באמצע.

וועל בן, אלף ראש לכל האותיות,
משמעות שתקון זה, בשעומד, הוא
ראש לכל מי (מה) שיצא מן

הִא חֹזֵי, עַלְמָא עַילְאָה אֲיהִי פְתִיחָא
בְקָדְמִיתָא, בָרֶזֶא דָה"א. וּכְד אַתְמָלִיכָא
מַאיְנִין שְׁבִילִין עַילְאָן, וְאַתְנְהָרָא לְאַנְהָרָא,
אַתְפְשָׁת וְאַשְׁתָלִים וְאַתְעַבֵּיד ס', וְכֹלָא בָרֶזֶא
חַד.

דִּוְקָנָא דָּאת וַיֹּוּ בָּרוֹא קָדִישָׁא, הָאֵי אַת, עַלְמָא
דֶּלְעִילָּא פְּשִׁיטָה פְּשִׁיטָה לְאַנְהָרָא לְתַפָּא,
וְהַהְוָא פְּשִׁיטָה, אִיהוּ בְּשִׁית סְטְרִין, כְּלִילָן
פְּחַדָּא בְּחִיבּוֹרָא חַדָּא, דָּא כְּגֻונָּא דָּא וְדָא
כְּגֻונָּא דָּא. וְכָלְהָוּ מְתַהְבָּרָן בְּאַינְנוּ רְתִיכִין
דִּילְהָוּ בְּאַת דָּא.

ונדיי את איהו רשמי דשית סטראין קלילן
בחדא. ודע הוא דאנהיר לסייעא ברזא
דשית סטראין קלילן. דהא כד מתחברן בחדא,
פשיטין מפשיטו, פלא דיווקנא דו"ו, דיווקנא
דאדם ואפילו דאיןון שית סטראין, לא איתחزو
בפשיטו בר חד גופה.

רֹא דְּרִיזֵין, לֹאַינּוֹן דְּמִסְתְּפָלִין בָּאוֹרָה מִישֶׁר,
בְּדִיּוֹקְנִין דְּאַתְּרוֹן, הֲכָא בְּהָאִ אַת, בְּלָהָו
בְּחִיבּוֹרָא דָא, לֹאַחֲזָאָה דְכַלְהָו קִיְימִין בְּקִיּוֹמָא
דְגֻפָא, דְאַיהֲוּ נְטִילָ פְּלָא. וּכְדֹה אֵיתָ דְאַיהֲוּ
וּוֹנוֹ, קִיְימָא הֲכִי בְּחִיבּוֹרָא חֲדָא, קָא אַיהֲוּ זָמִינָ
לְגַבְיָ נְוִקְבָא, פְשִׁיטָ וְאַשְׁתְּלִילָ מְפָלָא, רָזָא
דִיּוֹקְנָא דְגֻפָא, דִיּוֹקְנָא דָאָדָם. וּכְדֹה מְסִפְפָלִין,
דְרוֹעֵין מְסֻטְרָא דָא וְמְסֻטְרָא דָא מְתַחְבָּרָן
בְּהָאִ גּוֹפָא, דְלָא אַתְּחַזּוֹן בְּרִ גּוֹפָא בְּלַחְזּוֹדָי,
בְגִינָן דְכַלְהָו כְּלִילָן בִּיה.

אִימָהִי אַתְּחֹזֶן. בְּשֻׁעַתָּא דָאת דָא אַתְּפַשְׁתָת,
וְאִיקָּרִי אַלְף. כְּדִין, תְּרֵין דְרוֹעִין, דָא
מִסְטָרָא דָא, וְדָא מִסְטָרָא דָא, וְגַוְפָא קִיְמָא
בִּינִיהוּ בָאַמְצָעִיתָא. א.

**יעל דא אלף רישא לכל אטוזן, בגין דתיקונא
דא, בד קאים, איהו רישא לכל מאן (נ"א)**